

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIX. De Nicolao & sectatoribus ab eo cognominatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ.

Περὶ Νικολάου τὸν αὐτὸν κατηγορίαν.

Επὶ τέτων δῆτα καὶ ἡ λειψόμητον Νικολαῖτῶν αἰρεσίς, ὅπερ συμφέρεται τὸν σωματικὸν. οὗτοι καὶ οἱ τοῦ Γιώάννου Α' ποσόλων μημονεύει. Εἴ τοι Νικόλαον ἔνα τῶν αἱρετῶν Στέφανον διακόνων πέσετον Α' ποσόλων θήτη τῷ τοῦ θεοπάτερος προκεχειρισμένῳ πάντοις, ὅγε μιαροί Αλεξανδρεὺς Κλήρους ἐν τοῖς τεσσαράκοντα ταῦτα τοῖς αὐτοῖς καὶ λέξιν ισορεῖ ὁ εὐαγγελιστὴ Φασὶ γυναικαὶ ἔχονται, οὐ τὸν αὐτόλυτον θητῶν τοῦ Κατῆρος περέστη τὸν Α' ποσόλων ὀνειδιστεῖς ζηλούπιαν, εἰς μέσον ἀλαζονῶν, γῆματος βελοφέρεντος ἐπέτρεψεν. ἀκόλυθον γὰρ εἶναι φασὶ τοὺς περᾶς ταύτην ἐκείνη τῇ Φωνῇ, τῇ ὥπῃ τοῦ παραχειρός τῇ σαρκὶ δεῖ. καὶ δὴ κατακολυθήσαντες τῷ γεληρυμῷ, τοὺς τε εἰρημένων ἀπλῶς καὶ αἴσασαντας, αἰνάδην ἐπιπορνεύεστι οἱ τούς αἵρεσον αὐτῷ μελιόντες. πυνθάνομαι δὲ ἐγὼ τὸν Νικόλαον, μηδεμιᾷ ἐτέσα παρὸν ἐγγυησκεχεῖνδες γυναικὶ τῶν τε ἐκείνων τέκνων, ταῖς μὲν θηλείαις, καταγνοσθεῖσαι παρθένες. ἀφθορεγνοὶ δὲ διαμενεῖν τὸν ύπόν. ὃν εἴτες ἔχοντων, διπολονή πάθεις ήν, οὐ εἰς μέσον τὸν Α' ποσόλων τῆς ζηλοτυπεμένης ἐβικύλησις γυναικός ηγέτεσται τῶν τοις τεσσαράκοντα πάντοιν, τὸ τοῦ παραχειρός τῆς Σαρκὸς ἐδίδασκεν. καὶ γὰρ οἵμαι εἰδέλεστοι τὸν τοῦ Κατῆρος οὐτόλυτον, διοτὶ Κυρίοις δελεύειν, ηδονὴν καὶ Κυρίῳ λέγοντι γοῦν καὶ τοῖς Ματθίανοι εἴτε διδάξαι Σαρκὶ μὲν μάχεσθαι καὶ τοῦ παραχειρός, μηδὲν αὐτῇ πέσει ηδονὴν ἐνδιδόντα. Ζυχὴν δὲ αὐτοῖς διὰ πίσεως καὶ γνώστεως. ταῦτα μὲν οὖν τοῖς ταῦτα κατατέστησις μηλαρμένες χρόνοις τοῦ παραχειρός τοῦ δινήσιαν ἐγκεχειρηκότων, λόγιγε μὲν τὸ θάττον εἰς τὸ παντελές ἀπεσπικότων εἰρήσθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ'.

Περὶ τοῦ συνεγένετος ξετασθέντων Α' ποσόλων.

ΟΜέν τοι Κλήρους εἰς τὰς φωνὰς δέσποινας ανέγνωμεν, τοῖς τοῦ παραχειρός εἴησι διὰ τὰς αἴσασσας γάμους, τὰς τῶν δοτο-

CAPUT XXIX.

De Nicolao & scelatoribus ab eo cognominatis.

Sub idem tempus hæresis qua dicitur Huc referatur Nicolaitarum, brevissimo temporis spatio permanisit, cuius etiam mentio fit in Revelatione Joannis. Hic Nicolaum querendam, utrum ex illis qui ad curam inopum gerendam unam cum Stephano ab Apostolis constituti fuerant ministri, sectæ sue auctorem jaetabant. De hoc autem Clemens Alexandrinus in testio operis quod inscribitur libro, haec narrat ad verbum. Cum haberet formosam uxorem, post adscensum Domini objurgantibus Apostolis, & zelotypiam ei obiciensibus, productam in medium uxorem, cui vellet ducere permisit. Hoc enim factum affirmare plane consentire cum illo eiusdem dicto, sua quemque carne abuti oportere. Hoc igitur factum dictumque temere atque imprudenter pro exemplo sibi proponentes Nicolai sectatores, licenter in omne genus stupri feruntur. Atqui de Nicolaio sic accepimus, nullius eum mulieris præterquam illius quam uxorem duxerat, concubitu usum fuisse: Et ex ejus liberis filias quidem usque ad extremam ætatem virgines permanisse: filium vero ipsum quoque Veneris expertem vixisse. Quæ cum ita sint, illa uxoris, ob quam Zelotypæ arguebatur, coram Apostolis productio, indicium erat affectus domiti atque extinti: & verbis illis sua quemque carne abuti oportere, voluptatum quas homines tantopere appetunt, fuga & continentia docebatur. Nam juxta Domini præceptum duobus simul dominis servire nolcebat, voluptati & Christo. Quin & Matthias idem docuisse dicitur, carni quidem bellum indicendum, caue abutendum esse, neque ullam ei permittandam voluptatem: animam verò fide ac scientia augendam esse. Atque hæc de his qui circa hæc tempora veritatem corrumperè adorti, dicto citius extinti sunt, à nobis dicta sufficiant.

CAPUT XXX.

De Apostoli qui in conjugio vixerunt.

Porrò Clemens cuius verba modo recitavimus, post illa quæ à nobis relata sūt, enumerat Apostolos qui uxores habuerant, in gratiam quorumdam Vide Nicophor. I. 3. c. 15. I. 2. c. 44.

N iij